

A7-0271/2011

14. 7. 2011

***I
POROČILO

o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičencev do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite (prenovitev)

(KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalka: Jean Lambert

(Prenovitev – člen 87 poslovnika)

Oznake postopkov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek (prva obravnava)
- ***II Redni zakonodajni postopek (druga obravnava)
- ***III Redni zakonodajni postopek (tretja obravnava)

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe osnutka akta

Pri spremembah, ki jih predlaga Parlament, je spremenjeno besedilo k osnutku akta označeno s ***krepikim poševnim tiskom***. Besedilo, zapisano v *navadnem poševnem tisku*, označuje tehničnim službam namenjeni del osnutka akta s predlaganimi popravki, ki se upoštevajo pri pripravi končnega besedila (na primer očitne napake ali izpustitve v zadevni jezikovni različici). O teh popravkih odločajo pristojne tehnične službe.

Glava vsakega predloga spremembe k obstoječemu aktu, ki se ga želi spremeniti z osnutkom akta, vsebuje še tretjo in četrto vrstico. Tretja vrstica navaja obstoječi akt, četrta pa zadevno določbo tega akta. Besedilo, ki povzema določbo obstoječega akta, ki jo Parlament želi spremeniti, medtem ko v osnutku akta ni bila spremenjena, je označeno s ***krepikim tiskom***. Morebitni izbrisi tovrstnega besedila so označeni z [...].

VSEBINA

	Stran
OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	5
OBRAZLOŽITEV.....	37
PRILOGA: PISMO ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE	39
PRILOGA: MNENJE POSVETOVALNE SKUPINE PRAVNIH SLUŽB EVROPSKEGA PARLAMENTA, SVETA IN KOMISIJE.....	41
POSTOPEK	43

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičencev do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite (prenovitev)

(KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2009)0551),
  - ob upoštevanju člena 251(2) in člena 63(1), točke 1(c), 2(a) in 3(a) Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija predložila predlog Parlamentu (C7-0250/2009),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Posledice začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe za še nedokončane medinstitucionalne postopke odločanja“ (KOM(2009)0665),
  - ob upoštevanju člena 294(3) in člena 78(2)(a) in (b) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
  - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 28. aprila 2010¹,
  - po posvetovanju z Odborom regij,
  - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematični uporabi prenovitve pravnih aktov²,
  - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 2. februarja 2010, naslovljenega na Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve v skladu s členom 87(3) poslovnika,
  - ob upoštevanju členov 87 in 55 poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0271/2011),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog ne predvideva bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih obstoječih besedil skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju, ob upoštevanju priporočil posvetovalne delovne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in

---

¹ UL C 18, 19.1.11, str. 80.

² UL C 77, 28. 3. 2002, str. 1.

Komisije;

2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

STALIŠČE EVROPSKEGA PARLAMENTA
V PRVI OBRAVNAVI*

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o **█** standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva ***kot upravičenci do*** mednarodne zaščite, ***enotnem statusu beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite***, in o vsebini te zaščite

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe ***o delovanju Evropske unije (PDEU)*** in zlasti točk ***2(a) in 2(b) člena 78*** Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potrebne so številne bistvene spremembe Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno direktivo prenoviti.
- (2) Skupna azilna politika, vključno s skupnim evropskim azilnim sistemom, je sestavni del cilja Evropske unije postopnega oblikovanja območja svobode, varnosti in

* ***Krepki ležeči tisk*** označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol **█** pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

¹ Mnenje z dne 28. aprila 2010 (UL C 18, 19.1.2011, str. 80).

² Stališče Evropskega parlamenta z dne... .

pravice, odprtega osebam, ki jih okoliščine prisilijo k legitimnemu iskanju zaščite v *Uniji*.

- (3) Evropski Svet je na posebnem zasedanju v Tampereju dne 15. in 16. oktobra 1999 soglašal, da si bo prizadeval za oblikovanje skupnega evropskega azilnega sistema, ki bo temeljil na popolni in splošni uporabi Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951 (v nadaljevanju nadaljnjem besedilu: „Ženevska konvencija“), kot jo dopolnjuje Newyorški protokol z dne 31. januarja 1967 (v nadaljevanju nadaljnjem besedilu: „Protokol“), s čimer se bo potrdilo načelo nevračanja in se bo zagotovilo, da nihče ne bo poslan nazaj na področje, kjer je trpel preganjanje.
- (4) Ženevska konvencija in Protokol predstavljata temelja mednarodne pravne ureditve za zaščito beguncev.
- (5) Sklepi iz Tampereja predvidevajo, da mora skupni evropski azilni sistem kratkoročno vključevati približevanje pravil o priznavanju statusa beguncev in vsebini statusa begunca.
- (6) Sklepi iz Tampereja predvidevajo tudi, da je treba pravila o statusu begunca dopolniti z ukrepi o subsidiarnih oblikah zaščite, s čimer se zagotovi ustrezen status vsaki osebi, ki potrebuje takšno zaščito.
- (7) Prva faza oblikovanja skupnega evropskega azilnega sistema je zdaj končana. Evropski svet je na zasedanju 4. novembra 2004 sprejel Haaški program, v katerem so opredeljeni cilji, ki jih je treba v obdobju 2005–2010 uresničiti na področju svobode, varnosti in pravice. V zvezi s tem je Haaški program pozval Evropsko komisijo, naj zaključi oceno pravnih instrumentov prve faze ter Svetu in Evropskemu parlamentu predloži instrumente in ukrepe druge faze, da bi jih bilo mogoče sprejeti do konca leta 2010. ■
- (8) Evropski svet je v evropskem paktu o priseljevanju in azilu, sprejetem 16. oktobra 2008, opozoril, da države članice zagotavljajo zaščito na zelo različne načine in v različnih oblikah, ter pozval k novim pobudam za dokončno vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema, kakor to določa Haaški program, da bi tako zagotovili višjo raven zaščite.
- (8a) ***V Stockholmskem programu se je Evropski svet ponovno zavezal k vzpostavitvi skupnega območja zaščite in solidarnosti, temelječega na skupnem azilnem postopku in enotnem statusu za upravičence do mednarodne zaščite, v skladu s členom 78 PDEU, najkasneje do leta 2012.***
- (9) Glede na rezultate opravljenih ocen je na tej stopnji primerno potrditi načela, iz katerih izhaja Direktiva 2004/83/ES, in si prizadevati za višjo raven približevanja pravil o priznavanju in vsebini mednarodne zaščite na podlagi višjih standardov ■ .
- (10) Da se zagotovi ustrezna podpora državam članicam v zvezi z izvajanjem standardov, določenih v drugi fazi skupnega evropskega azilnega sistema, predvsem tistim državam članicam, ki se zlasti zaradi svojega geografskega ali demografskega položaja soočajo s posebnimi in nesorazmernimi pritiski na svoje azilne sisteme, je

treba uporabiti vire Evropskega sklada za begunce in evropskega urada za podporo azilu.

- (11) Glavni cilj te direktive je po eni strani zagotoviti, da države članice uporabljajo skupna merila za ugotavljanje, katere osebe resnično potrebujejo mednarodno zaščito, po drugi strani pa zagotoviti, da je v vseh državah članicah tem osebam na voljo določena minimalna raven ugodnosti.
- (12) Približevanje pravil o priznavanju in vsebini statusa begunca in osebe s subsidiarno zaščito naj pripomore k omejevanju sekundarnega gibanja prosilcev za mednarodno zaščito med državami članicami v primerih, ko takšno gibanje povzročajo le razlike med pravnimi okviri.
- (13) **Države članice morajo imeti možnost** uvesti ali ohraniti določbe, **ugodnejše od standardov iz te direktive**, za državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki državo članico prosijo za mednarodno zaščito, kadar takšna prošnja temelji na tem, da je oseba bodisi begunec v smislu člena 1(A) Ženevske konvencije ali oseba, ki **je upravičena do subsidiarne zaščite**.
- (14) Državljanji tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki jim je dovoljeno ostati na ozemljih držav članic iz razlogov, ki ne izhajajo iz potrebe po mednarodni zaščiti, temveč iz razlogov, ki izhajajo iz diskrecijske odločitve, ki temelji na razlogih sočutja ali humanitarnosti, ne sodijo na področje uporabe te direktive.
- (15) Ta direktiva upošteva temeljne pravice in spoštuje načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah¹. Ta direktiva si prizadeva zlasti zagotoviti polno spoštovanje človekovega dostojanstva in pravice azila prosilcev za azil in družinskih članov, ki jih spremljajo, ter spodbujati uporabo členov 1, 7, **11**, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 in 35 Listine, in jo je treba temu ustrezno izvajati.
- (16) Pri obravnavanju oseb, ki sodijo na področje uporabe te direktive, so države članice vezane z obveznostmi iz mednarodnih instrumentov, katerih pogodbenice so, **še zlasti tistih, ki prepovedujejo diskriminacijo**.
- (17) V skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989 mora biti „korist otroka“ najpomembnejše vodilo držav članic pri izvajanju te direktive. **Pri ocenjevanju koristi otroka države članice zlasti upoštevajo načelo enotnosti družine, dobrobit mladoletnika in njegov socialni razvoj, varnostne vidike ter mnenje mladoletnika v skladu z njegovo starostjo in zrelostjo**.
- (18) Treba je razširiti pojem „družinskih članov“, pri čemer je treba upoštevati različne posebne okoliščine nepreskrbljenosti in nameniti posebno pozornost koristi otroka.
- (19) Ta direktiva ne posega v Protokol o azilu za državljane držav članic Evropske unije, ki je priložen k **Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU**.
- (20) Priznanje statusa begunca je ugotovitveni akt.

---

¹ UL C 364, 18.12.00, str. 1.

- (21) Posvetovanja z Visokim komisariatom Združenih narodov za begunce lahko prinesejo dragocene napotke državam članicam pri določanju statusa begunca skladno s členom 1 Ženevske konvencije.
- (22) Določijo naj se ■ standardi za opredelitev in vsebino statusa begunca, ki pristojnim nacionalnim organom držav članic pomagajo pri uporabi Ženevske konvencije.
- (23) Treba je uvesti skupna merila za priznavanje statusa begunca prosilcem za azil v smislu člena 1 Ženevske konvencije.
- (24) Treba je uvesti zlasti skupne koncepte pojme potreb po zaščiti, ki se pojavijo na kraju samem („sur place“); virov škode in zaščite; notranje zaščite; in preganjanja, vključno z razlogi za preganjanje.
- (25) Zaščito lahko **nudijo** država **ali** stranke ali organizacije, **kadar so pripravljene in sposobne to storiti**, vključno z mednarodnimi organizacijami, ki izpolnjujejo pogoje te direktive in ki nadzorujejo regijo ali večje območje na ozemlju države ■ . Takšna zaščita bi morala biti dejanska in **ne začasna**.
- (26) Notranja zaščita **pred preganjanjem ali resno škodo** bi morala biti dejansko na voljo prosilcu v delu izvorne države, kamor lahko varno in zakonito potuje, kjer si lahko varno in zakonito uredi dostop in **kjer se od njega lahko razumno pričakuje, da bo bival**. **Če so organi pregona država ali predstavniki države, je treba domnevati, da prosilcu zaščita dejansko ni na voljo. Kadar je prosilec za azil mladoletnik brez spremstva, bi morala biti razpoložljivost ustreznega varstva ter skrbniške ureditve, ki so v korist mladoletnika brez spremstva, del ocenjevanja, ali je zaščita dejansko na voljo.**
- (27) Pri oceni prošelj mladoletnikov za mednarodno zaščito morajo države članice upoštevati posebne oblike preganjanja otrok.
- (28) Eden od pogojev, ki jih je treba izpolnjevati za pridobitev statusa begunca v smislu člena 1(A) Ženevske konvencije, je obstoj vzročne povezave med ■ rasno, versko ali nacionalno pripadnostjo, političnim prepričanjem ali pripadnostjo določeni družbeni skupini **ter dejanji preganjanja ali** odsotnostjo ■ zaščite pred **takšnimi dejanji**.
- (29) Prav tako je treba uvesti skupni pojem „pripadnosti določeni družbeni skupini“ kot razlog za preganjanje. Pri opredelitvi določene družbene skupine je treba ustrezno upoštevati vprašanja, povezana s spolom prosilca, **vključno z vprašanji spolne identitete in spolne usmerjenosti, ki so lahko povezana z določenimi pravnimi tradicijami in običaji, ki vodijo recimo k pohabljanju spolovil, prisilni sterilizaciji in prisilnemu splavu, če so ta vprašanja povezana s prosilčevim utemeljenim strahom pred preganjanjem**.
- (30) Dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, so navedena v Preambuli in členih 1 in 2 Listine Združenih narodov in so med drugim zajeta v resolucijah Združenih narodov o ukrepih boja proti terorizmu, ki razglašajo, da so „dejanja, metode in praksa terorizma v nasprotju z nameni in načeli Združenih narodov“ in da je „namerno financiranje, načrtovanje in spodbujanje terorističnih

dejanj prav tako v nasprotju z nameni in načeli Združenih narodov“.

- (31) Kot je navedeno v členu 14, lahko „status“ vključuje tudi status begunca.
- (32) Treba je določiti tudi **■** standarde za opredelitev in vsebino statusa subsidiarne zaščite. Subsidiarna zaščita naj bo dopolnilna in dodatna oblika zaščite beguncev, ki jo vsebuje Ženevska konvencija.
- (33) Treba je uvesti **skupna** merila, na podlagi katerih se prosilec za mednarodno zaščito priznava pravica do subsidiarne zaščite. Ta merila naj izhajajo iz mednarodnih obveznosti v okviru instrumentov o človekovih pravicah in prakse na tem področju, ki obstajajo v državah članicah.
- (34) Nevarnosti, ki jim je na splošno izpostavljeno prebivalstvo ali del prebivalstva države, same zase običajno ne predstavljajo individualne grožnje, ki bi jo priznavali kot resno škodo.
- (35) Družinski člani so zgolj zaradi povezanosti z beguncem običajno izpostavljeni dejanjem preganjanja na način, ki predstavlja podlago za status begunca.
- (36) Pojma nacionalne varnosti in javnega reda vključujeta tudi primere, v katerih državljan tretje države pripada organizaciji, ki podpira mednarodni terorizem, ali podpira takšno organizacijo.
- (36a) *Pri odločanju o upravičenosti do ugodnosti iz te direktive bi morale države članice ustrezno upoštevati korist otroka ter posebne okoliščine, zaradi katerih so bližnji sorodniki, ki so že prisotni v državi članici in ki niso družinski člani upravičencev do mednarodne zaščite, odvisni od upravičenca do mednarodne zaščite. V izjemnih primerih, ko je bližnji sorodnik upravičenca do mednarodne zaščite poročen mladoletnik, ki ga ne spremlja zakonec, se lahko domneva, da je v koristi mladoletnika življenje s svojo rojstno družino.***
- (37) Treba **se** je **■** odzvati na poziv **Stockholmskega** programa za vzpostavitev enotnega statusa **beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite**, z izjemo odstopanj, ki so potrebna in objektivno upravičena, **ter** upravičencem do subsidiarne zaščite priznati enake pravice in ugodnosti, kot **jih imajo po tej direktivi begunci**, zanje pa morajo veljati tudi enaki pogoji za upravičenost.
- (38) V mejah, ki jih določajo mednarodne obveznosti, lahko države članice določijo, da je za dodelitev ugodnosti glede dostopa do zaposlitve, socialne blaginje, zdravstvene oskrbe in integracijskih zmogljivosti potrebna predhodna izdaja dovoljenja za prebivanje.
- (39) Da bi izboljšali dejansko uveljavljanje pravic in ugodnosti, ki jih določa direktiva, s strani upravičencev do mednarodne zaščite, je treba upoštevati njihove posebne potrebe in posebne izzive pri integraciji, s katerimi se soočajo, **brez poseganja v možnost držav članic, da uvedejo ali ohranijo ugodnejše standarde, kar ne bi smelo pripeljati do ugodnejšega obravnavanja, kot je zagotovljeno državljanom države članice.**

- (40) V tem okviru so zlasti potrebna prizadevanja za reševanje problemov **■**, ki upravičencem do mednarodne zaščite preprečujejo dejanski dostop do priložnosti za izobraževanje v zvezi z delom in poklicnega usposabljanja ***in ki so med drugim povezani s finančnimi omejitvami.***
- (41) Ta direktiva se ne uporablja za finančne ugodnosti, ki jih države članice dodeljujejo za spodbujanje izobraževanja .
- (42) Treba bi bilo razmisliti o posebnih ukrepih za učinkovito reševanje praktičnih težav, s katerimi se soočajo upravičenci do mednarodne zaščite pri ugotavljanju verodostojnosti njihovih diplom, spričeval ali drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah, izdanih v tujini, zlasti zaradi pomanjkanja dokumentarnih dokazil in njihove nezmožnosti za kritje stroškov postopkov priznavanja.
- (43) Zlasti za preprečevanje socialnih stisk je primerno, da se upravičencem do mednarodne zaščite v okviru socialne pomoči brez diskriminacije zagotovijo ustrezna socialna blaginja in sredstva za preživljanje. ***Pri socialni pomoči je treba oblike in podrobnosti dodeljevanja osnovnih ugodnosti upravičencem do statusa subsidiarne zaščite določiti z nacionalnim pravom. Možnost omejevanja ugodnosti za upravičence do statusa subsidiarne zaščite na osnovne ugodnosti je treba razumeti v smislu, da ta pojem zajema vsaj minimalno dohodkovno podporo, varstvo za primer bolezni, nosečnosti in starševstva, kolikor je to zagotovljeno državljanom skladno z zakonodajo zadevne države članice.***
- (44) Dostop do zdravstvene oskrbe, vključno s telesnim in duševnim zdravstvenim varstvom, je treba zagotoviti upravičencem do mednarodne zaščite.
- (45) V integracijskih programih, ki se zagotavljajo upravičencem do ***statusa begunca ali upravičenca do subsidiarne*** zaščite, je treba upoštevati njihove posebne potrebe in posebnosti njihovega položaja, kolikor je mogoče, ***vključno z ustreznimi jezikovnimi tečaji in informacijami v zvezi z individualnimi pravicami in obveznostmi, povezanimi z njihovim statusom zaščite v zadevni državi članici.***
- (46) Izvajanje te direktive se mora redno ocenjevati, pri čemer se upošteva zlasti spremembe mednarodnih obveznosti držav članic glede nevračanja oseb, spremembe trga dela v državah članicah, pa tudi razvoj skupnih osnovnih načel za integracijo.
- (47) Ker ciljev predlagane direktive, in sicer vzpostavitve **■** standardov za priznanje mednarodne zaščite državljanom tretjih držav in osebam brez državljanstva s strani držav članic in vsebine zagotovljene zaščite, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže ***Unija, Unija*** lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 ***PEU***. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (47a) ***V skladu s členoma 1, 2 in 4a(1) Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priloga PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola, Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, in ju direktiva zato ne zavezuje niti je nista***

dolžni uporabljati.

- (48) Danska v skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in **PDEU**, ne sodeluje pri sprejetju te direktive in je direktiva zato ne zavezuje niti je ni dolžna uporabljati.
- (49) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo mora biti omejena na tiste določbe, ki so bile vsebinsko spremenjene v primerjavi s prejšnjo direktivo. Obveznost prenosa nespremenjenih določb je določena s prejšnjo direktivo.
- (50) Ta direktiva ne sme posegati v obveznosti držav članic glede roka za prenos direktive v nacionalno zakonodajo, določenega v delu B Priloge I –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Namen

Namen te direktive je določitev **■** standardov glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičenca do mednarodne zaščite, in vsebine te zaščite.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov :

- (a) „mednarodna zaščita“ pomeni status begunca in status subsidiarne zaščite, kot sta opredeljena v točkah (e) in (g);
- (b) „upravičenci do mednarodne zaščite“ pomenijo osebe, ki jim je bil priznan status begunca ali status subsidiarne zaščite, kot sta opredeljena v točkah (e) in (g);
- (c) „Ženevska konvencija“ pomeni Konvencijo o statusu beguncev, sestavljeno v Ženevi dne 28. julija 1951, kot je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967;
- (d) „begunec“ pomeni državljan tretje države, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rasne, verske, nacionalne pripadnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti določeni družbeni skupini nahaja izven države, katere državljan je, in ne more ali zaradi tega strahu noče izkoristiti zaščite te države, ali osebo brez državljanstva, ki se nahaja izven prejšnje države stalnega prebivališča zaradi enakih razlogov, kot so navedeni zgoraj, in se zaradi tega strahu noče vrniti vanjo, in za katero se ne uporablja člen 12;

- (e) „status begunca“ pomeni priznanje državljana tretje države ali osebe brez državljanstva kot begunca s strani države članice;
- (f) „oseba, upravičena do subsidiarne zaščite“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, ki ni opredeljena kot begunec, a je bilo v zvezi z njim dokazano, da obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da bi se zadevna oseba, če bi se vrnila v izvorno državo, ali v primeru osebe brez državljanstva v prejšnjo državo stalnega prebivališča, soočila z utemeljenim tveganjem, da utrpri resno škodo, kot je opredeljena v členu 15, in za katero se člen 17(1) in (2) ne uporablja, in ki ne more ali zaradi takega tveganja noče izkoristiti zaščite te države;
- (g) „status subsidiarne zaščite“ pomeni priznanje državljana tretje države ali osebe brez državljanstva kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, s strani države članice;
- (h) „prošnja za mednarodno zaščito“ pomeni prošnjo državljana tretje države ali osebe brez državljanstva za zaščito s strani države članice, ki se lahko razume kot prošnja za status begunca ali subsidiarne zaščite, in ki ne zahteva izrecno druge vrste zaščite izven področja uporabe te direktive, za katero se lahko zaprosi posebej;
- (i) „prosilec“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, v zvezi s katero še ni bila izdana dokončna odločba;
- (j) „družinski člani“ v primeru, da je družina že obstajala v izvorni državi, pomenijo v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito naslednje člane družine upravičenca do mednarodne zaščite, prisotne v isti državi članici:
- zakonskega partnerja upravičenca do mednarodne zaščite ali njegovega zunajzakonskega partnerja v stalnem razmerju, kadar zakonodaja ali praksa zadevne države članice v okviru zakonodaje o **državljanih tretjih držav** neporočene pare obravnava na način, primerljiv s poročenimi pari;
  - mladoletne otroke parov iz prve alineje ali upravičenca do mednarodne zaščite pod pogojem, da so neporočeni in ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski ali zunajzakonski zvezi ali posvojeni, kot je opredeljeno z nacionalno zakonodajo;
-
- očeta, mater ali **drugo odraslo osebo**, ki je za upravičenca do mednarodne zaščite **odgovorna** po zakonu ali **praksi zadevne države članice**, če je upravičenec mladoleten ali neporočen ■ ;
-
- (k) „mladoletnik“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, mlajšo od 18 let;
- (l) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni mladoletnika, ki na ozemlje držav članic pride brez spremstva odraslega, ki je zanj odgovoren po zakonu ali **praksi zadevne države**

članice, dokler takšna oseba zanj ne začne dejansko skrbeti; izraz vključuje mladoletnika, ki ostane brez spremstva po vstopu na ozemlje države članice;

- (m) „dovoljenje za prebivanje“ pomeni vsako dovoljenje ali pooblastilo, ki ga izdajo organi države članice v obliki, določeni z zakonodajo te države, in ki državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva omogoča prebivanje na njenem ozemlju;
- (n) „izvorna država“ pomeni državo/države, katerih državljan je oseba, pri osebah brez državljanstva pa nekdanjo državo/države stalnega prebivališča.

Člen 3

Ugodnejši standardi

Države članice lahko uvedejo ali ohranijo ugodnejše standarde za opredelitev osebe kot begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in za določitev vsebine mednarodne zaščite, kolikor so ti standardi združljivi s to direktivo.

POGLAVJE II

Obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito

Člen 4

Obravnavanje dejstev in okoliščin

1. Države članice lahko naložijo prosilcu dolžnost, da čimprej predloži vse potrebne elemente za utemeljitev prošnje za mednarodno zaščito. Dolžnost države članice je, da v sodelovanju s prosilcem obravnava ustrezne elemente prošnje.
2. Elementi iz odstavka 1 so izjave prosilca in vsa dokumentacija, s katero razpolaga prosilec, glede svoje starosti, porekla, vključno s poreklom ustreznih sorodnikov, identitete, državljanstva(-ev), nekdanje(-ih) držav(e) in kraja(-ev) stalnega prebivališča, prejšnjih prošenj za azil, prepotovanih poti, potnih listih ter razlogov za prošnjo za mednarodno zaščito.
3. Obravnava prošnje za mednarodno zaščito se izvede v vsakem posameznem primeru posebej in upošteva naslednje:
  - (a) vsa ustrezna dejstva, ki se nanašajo na izvorno državo v času odločanja o prošnji, vključno z zakoni in predpisi izvirne države in načinom njihovega izvajanja;
  - (b) ustrezne izjave in dokumentacijo, ki jo predloži prosilec, vključno z informacijami o tem, ali je prosilec podvržen ali izpostavljen preganjanju ali resni škodi;
  - (c) individualni položaj in osebne okoliščine prosilca, vključno z dejavniki, kot so poreklo, spol in starost, za oceno dejstva, ali bi na podlagi prosilčevih osebnih okoliščin dejanja, ki jim je prosilec izpostavljen ali bi jim bil lahko izpostavljen, pomenila preganjanje ali resno škodo;
  - (d) ali so imele dejavnosti prosilca od odhoda iz izvirne države izključni ali poglavitni

namen ustvarjanja potrebnih pogojev za prošnjo za mednarodno zaščito, z namenom ocene, ali bo prosilec ob vrnitvi v to državo zaradi teh dejavnosti izpostavljen preganjanju ali resni škodi;

- (e) ali se od prosilca lahko utemeljeno pričakuje, da bo izkoristil zaščito druge države, kjer lahko uveljavlja državljanstvo.

4. Dejstvo, da je prosilec že bil izpostavljen preganjanju ali mu je že bila povzročena resna škoda ali se mu je s takšnim preganjanjem ali škodo neposredno grozilo, je resen znak prosilčevega utemeljenega strahu pred preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode, razen če obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da se takšno preganjanje ali resna škoda ne bo ponovila.

5. Kadar države članice uporabljajo načelo, po katerem je dolžan prošnjo za mednarodno zaščito utemeljiti prosilec, in kadar vidiki izjav prosilca niso utemeljeni z dokumentarnimi ali drugimi dokazi, teh vidikov ni treba potrditi, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) prosilec se je kar najbolj potrudil za utemeljitev svoje prošnje;
- (b) vsi ustrezni elementi, ki so na voljo prosilcu, so bili predloženi, glede morebitne odsotnosti drugih ustreznih elementov pa je bila podana zadovoljiva razlaga;
- (c) ugotovljeno je, da so prosilčeve izjave skladne in verjetne in ne nasprotujejo dostopnim specifičnim in splošnim informacijam, povezanim s prosilčevim primerom;
- (d) prosilec je zaprosil za mednarodno zaščito, kakor hitro je bilo to mogoče, razen če lahko prosilec izkaže utemeljen razlog, zakaj tega ni storil; ter
- (e) ugotovljena je bila splošna verodostojnost prosilca.

Člen 5

Potreba po mednarodni zaščiti, ki se pojavi sur place

1. Utemeljen strah pred preganjanjem ali utemeljeno tveganje resne škode lahko temeljita na dogodkih, do katerih je prišlo, odkar je prosilec zapustil izvorno državo.

2. Utemeljen strah pred preganjanjem ali utemeljeno tveganje resne škode lahko temeljita na dejavnostih, pri katerih je sodeloval prosilec, odkar je zapustil izvorno državo, zlasti kadar se ugotovi, da te dejavnosti predstavljajo izraz in nadaljevanje prepričanj ali usmeritev, ki jih je prosilec zagovarjal že v izvorni državi.

3. Brez poseganja v Ženevsko konvencijo lahko države članice določijo, da se prosilcu, ki vloži naknadno prošnjo, načeloma ne prizna status begunca, če tveganje preganjanja temelji na okoliščinah, ki jih je prosilec ustvaril po lastni odločitvi po odhodu iz izvorne države.

Člen 6

Subjekti preganjanja ali resne škode

Subjekti preganjanja ali resne škode so lahko:

- (a) država;
- (b) stranke ali organizacije, ki nadzorujejo državo ali bistveni del ozemlja države;
- (c) nedržavni subjekti, če je mogoče dokazati, da subjekti iz točk (a) in (b), vključno z mednarodnimi organizacijami, niso sposobni ali nočejo nuditi zaščite pred preganjanjem ali resno škodo, kot sta opredeljena v členu 7.

Člen 7

Subjekti zaščite

1. Zaščito pred preganjanjem ali resno škodo ■ lahko nudi le :

- (a) država; ali
- (b) stranke ali organizacije, vključno z mednarodnimi organizacijami, ki nadzorujejo državo ali bistveni del ozemlja države, **če so pripravljene in sposobne zagotavljati zaščito v skladu z odstavkom 2.**

2. ***Ta zaščita mora biti dejanska in ne začasna. Takšna*** zaščita se načelno nudi, kadar subjekti iz ***točk (a) in (b)*** odstavka 1 sprejmejo razumne ukrepe za preprečitev preganjanja ali resne škode, med drugim z vodenjem učinkovitega pravnega sistema za odkrivanje, pregon in kaznovanje dejanj, ki pomenijo preganjanje ali resno škodo, prosilec pa ima dostop do takšne zaščite.

3. Pri ocenjevanju, ali mednarodna organizacija nadzoruje državo ali bistveni del njenega ozemlja in nudi zaščito, kot je opisana v odstavku 2, države članice upoštevajo vse napotke, ki jih nudijo ustrezni akti Sveta.

Člen 8

Notranja zaščita

1. V okviru obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito lahko države članice odločijo, da prosilec ne potrebuje mednarodne zaščite, če ***v delu izvorne države*** ■ :

(a) ***nima razlogov za utemeljen strah pred preganjanjem ali ni dejansko v nevarnosti, da bi utrpel škodo,***

(b) ima ■ dostop do zaščite pred preganjanjem ali resno škodo, kot je opredeljena v členu 7,

in če v ta del države lahko varno in zakonito potuje ter si tam uredi dostop in ***se lahko od njega razumno pričakuje, da bo tam bival.***

2. Pri ugotavljanju, ali ima prosilec ***utemeljen strah pred preganjanjem ali dejansko tvega resno škodo ali ima*** dostop do zaščite pred preganjanjem ali resno škodo v delu izvorne

države v skladu z odstavkom 1, države članice v trenutku odločanja o prošnji **v skladu s členom 4** upoštevajo splošne okoliščine, ki prevladujejo v tem delu države, in osebne okoliščine prosilca. V ta namen države članice zagotovijo, da se iz **ustreznih** virov, kot sta Visoki komisariat Združenih narodov za begunce in evropski urad za podporo azilu, pridobijo natančne in najnovejše informacije. ĩ

POGLAVJE III

Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati begunci

Člen 9

Dejanja preganjanja

1. Da se šteje za dejanje preganjanja v smislu člena 1A Ženevske konvencije, mora dejanje :
  - (a) biti dovolj resne narave ali dovolj ponavljajoče, da predstavlja hudo kršitev temeljnih človekovih pravic, zlasti pravic, od katerih odstopanja niso mogoča po členu 15(2) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin; ali
  - (b) predstavljati akumulacijo različnih ukrepov, vključno s kršitvami človekovih pravic, ki je dovolj huda, da vpliva na posameznika na podoben način kot je opisano v točki (a).
2. Dejanja preganjanja, opredeljena v odstavku 1, imajo lahko med drugim naslednje oblike:
  - (a) dejanja fizičnega ali psihičnega nasilja, vključno z dejanji spolnega nasilja;
  - (b) pravni, upravni, policijski in/ali sodni ukrepi, ki so sami po sebi diskriminatorni ali izvedeni na diskriminatoren način;
  - (c) pregon ali kazen, ki je nesorazmerna ali diskriminatorna;
  - (d) odrekanje sodnega varstva, kar ima za posledico nesorazmerno ali diskriminatorno kazen;
  - (e) pregon ali kazen zaradi zavrnitve služenja vojaškega roka v spopadu, kjer bi služenje vojaškega roka vključevalo kazniva dejanja ali dejanja, ki spadajo med izključitvene klavzule, navedene v členu 12(2);
  - (f) dejanja, ki so povezana s spolom ali usmerjena na otroke.
3. Skladno s členom **2(d)** mora obstajati povezava med razlogi iz člena 10 in dejanji preganjanja, kot so določena v odstavku 1, ali odsotnost zaščite pred temi dejanji.

Člen 10

Razlogi za preganjanje

1. Države članice pri ocenjevanju razlogov za preganjanje upoštevajo naslednje elemente:

- (a) koncept pojem rase zajema zlasti vprašanja barve, porekla ali pripadnosti določeni etnični skupini;
- (b) koncept pojem veroizpovedi zajema zlasti teistična, neteistična in ateistična prepričanja, sodelovanje ali nesodelovanje pri zasebnih ali javnih formalnih verskih obredih posamično ali v skupnosti drugih oseb, druga verska dejanja ali izraze prepričanja ali oblike osebnega ali skupnega vedenja, ki temelji na kakršnem koli verskem prepričanju ali izhaja iz njega;
- (c) koncept pojem nacionalne pripadnosti ni omejen na državljanstvo ali njegovo odsotnost, temveč zajema zlasti pripadnost skupini, ki jo določa kulturna, etnična ali jezikovna identiteta, skupno zemljepisno ali politično poreklo ali odnos do prebivalcev druge države;
- (d) skupina šteje za določeno družbeno skupino zlasti v naslednjih primerih:
  - >– kadar je članom te skupine skupna prirojena lastnost ali skupno poreklo, ki je nespremenljivo, ali značilnost ali prepričanje, ki je tako temeljnega pomena za identiteto ali zavedanje, da se osebe ne sme prisiliti, naj se mu odreče; ter
  - kadar ima skupina v ustrezni državi razločno identiteto, saj jo družba, ki jo obkroža, dojema kot različno.

V odvisnosti od okoliščin v izvorni državi lahko določena družbena skupina zajema skupino, ki temelji na skupni lastnosti spolne usmerjenosti. Spolne usmerjenosti se ne sme razumeti kot nečesa, kar vključuje dejanja, ki po nacionalni zakonodaji držav članic veljajo za kazniva. Vidike, povezane s spolom, **vključno s spolno identiteto**, je treba ustrezno upoštevati pri določanju pripadnosti določeni družbeni skupini ali opredelitvi značilnosti takšne skupine;

- (e) koncept političnega prepričanja zajema zlasti imeti neko mnenje, stališče ali prepričanje o zadevi, povezani s potencialnimi subjekti preganjanja, navedenimi v členu 6, in z njihovo politiko ali metodami, ne glede na to, ali je prosilec v skladu s tem mnenjem, stališčem ali prepričanjem tudi ravnal.

2. Pri ocenjevanju dejstva, ali ima prosilec utemeljen strah pred preganjanjem, ni pomembno, ali prosilec dejansko ima rasne, verske, nacionalne, družbene ali politične lastnosti, ki se preganjajo, pod pogojem, da takšne značilnosti prosilcu pripisuje subjekt preganjanja.

Člen 11

Prenehanje

1. Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva preneha biti begunec, če:

- (a) prostovoljno sprejme zaščito države, katere državljan je; ali

- (b) državljanstvo po njegovi izgubi prostovoljno ponovno pridobi; ali
- (c) je pridobil novo državljanstvo in uživa zaščito države, ki mu ga je podelila; ali
- (d) se je prostovoljno vrnil v državo, ki jo je zapustil in v katero se ni vračal zaradi strahu pred preganjanjem; ali
- (e) zaradi prenehanja okoliščin, zaradi katerih so mu priznali status begunca, več ne more zavračati zaščite države, katere državljan je; ali
- (f) se kot oseba brez državljanstva zaradi prenehanja okoliščin, zaradi katerih so mu priznali status begunca, lahko vrne v prejšnjo državo stalnega prebivališča.

2. Pri obravnavanju točk (e) in (f) odstavka 1 države članice upoštevajo, ali je sprememba okoliščin dovolj pomembna in trajna, da begunčevega strahu pred preganjanjem več ne morejo šteti za utemeljenega.

3. Točki (e) in (f) odstavka 1 se ne uporabljata za begunca, ki se lahko sklicuje na nujne razloge, ki izhajajo iz preganjanja v preteklosti, ker ni hotel izkoristiti zaščite države, katere državljan je, oziroma prejšnje države stalnega prebivališča, če gre za osebo brez državljanstva.

Člen 12

Izključitev

1. Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne more biti begunec, če:
  - (a) sodi na področje uporabe člena 1 D Ženevske konvencije glede zaščite ali pomoči organov ali uradov Združenih narodov, razen Visokega komisariata Združenih narodov za begunce. Kadar je takšna zaščita ali pomoč prenehala iz katerega koli razloga, ne da bi se položaj takšne osebe dokončno uredil skladno z ustreznimi resolucijami, ki jih je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov, so takšne osebe avtomatično upravičene do ugodnosti iz te direktive;
  - (b) pristojni organi države, v kateri je pridobila stalno prebivališče, ugotovijo, da ima pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz državljanstva te države, ali enakovredne pravice in dolžnosti.
2. Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne more imeti statusa begunca, če obstajajo tehtni razlogi za domnevo:
  - (a) je storil kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot so opredeljeni v mednarodnih instrumentih, ki določajo takšna kazniva dejanja;
  - (b) da je storil težje nepolitično kaznivo dejanje izven države sprejemnice, preden ga je ta sprejela kot begunca (tj. preden mu je izdala dovoljenje za prebivanje, ki je temeljilo na podelitvi statusa begunca), tudi če so storjena zaradi domnevno političnih ciljev, se lahko izredno kruta dejanja štejejo za težja nepolitična kazniva dejanja;

(c) da je kriv dejanj, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli in členih 1 in 2 Listine Združenih narodov.

3. Odstavek 2 se uporablja za osebe, ki napeljujejo k izvrševanju kaznivih dejanj ali dejavnosti, navedenih v tem odstavku, ali pri njih kako drugače sodelujejo.

POGLAVJE IV

Status begunca

Člen 13

Priznanje statusa begunca

Države članice priznajo status begunca državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, ki izpolnjuje pogoje za begunca v skladu s poglavjema II in III.

Člen 14

Preklic, odprava ali zavrnitev podaljšanja statusa begunca

1. Pri prošnjah za mednarodno zaščito, ki so vložene po začetku veljavnosti Direktive 2004/83/ES, države članice prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje statusa begunca državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, ki mu ga je priznal vladni, upravni, sodni ali parasodni organ, če je ta oseba prenehala biti begunec skladno s členom 11.

2. Brez poseganja v dolžnost begunca, da skladno s členom 4(1) razkrije vsa ustrezna dejstva in predloži vso ustrezno dokumentacijo, s katero razpolaga, država članica, ki je priznala status begunca, za vsak primer posebej izkaže, da je zadevna oseba prenehala biti begunec ali ni bila nikoli begunec skladno z odstavkom 1 tega člena.

3. Države članice prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje statusa begunca državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, če po priznanju statusa begunca ugotovijo naslednje:

- (a) da bi moral biti ali da je izključen iz statusa begunca skladno s členom 12;
- (b) da je bilo njegovo napačno prikazovanje ali izpuščanje dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, odločilnega pomena za dodelitev statusa begunca.

4. Države članice lahko prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje statusa begunca, ki ga je beguncu podelil vladni, upravni, sodni ali parasodni organ, kadar:

- (a) obstajajo utemeljeni razlogi, da se ga obravnava kot nevarnega za varnost države članice, v kateri se nahaja;
- (b) po pravnomočni obsodbi za izredno težko kaznivo dejanje predstavlja nevarnost za skupnost te države članice.

5. V situacijah iz odstavka 4 se lahko države članice odločijo, da beguncu ne priznajo

statusa, če takšna odločitev še ni bila sprejeta.

6. Osebe, za katere se uporabljata odstavka 4 ali 5, uživajo pravice iz členov 3, 4, 16, 22, 31, 32 in 33 Ženevske konvencije ter podobne pravice, v kolikor se te osebe nahajajo v zadevni državi članici.

POGLAVJE V

Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati osebe za priznanje subsidiarne zaščite

Člen 15

Resna škoda

Resna škoda zajema:

- (a) smrtno kazen ali usmrtitev; ali
- (b) mučenje ali nehumano ali poniževalno ravnanje ali kazen prosilca v izvorni državi; ali
- (c) resno in individualno grožnjo za življenje ali osebnost civilista zaradi samovoljnega nasilja v situacijah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

Člen 16

Prenehanje

1. Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ni več upravičena do subsidiarne zaščite, kadar okoliščine, zaradi katerih ji je bil priznan status subsidiarne zaščite, prenehajo ali se spremenijo tako, da zaščita več ni potrebna.
2. Pri uporabi odstavka 1 države članice upoštevajo, ali je sprememba okoliščin dovolj pomembna in trajna, da osebi, upravičeni do subsidiarne zaščite, ne grozi več resno tveganje ali resna škoda.
3. Odstavek 1 se ne uporablja za upravičenca do subsidiarne zaščite, ki se lahko sklicuje na nujne razloge, ki izhajajo iz resne škode, povzročene v preteklosti, ker ni hotel izkoristiti zaščite države, katere državljan je, oziroma prejšnje države stalnega prebivališča, če gre za osebo brez državljanstva.

Člen 17

Izključitev

1. Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne more biti upravičen do subsidiarne zaščite, če obstajajo tehtni razlogi za domnevo, da:
  - (a) je storil kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot so opredeljeni v mednarodnih instrumentih, ki določajo takšna kazniva dejanja;

- (b) je storil težje kaznivo dejanje;
  - (c) je kriv dejanj, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli in členih 1 in 2 Listine Združenih narodov;
  - (d) predstavlja nevarnost za skupnost ali varnost države članice, v kateri se nahaja.
2. Odstavek 1 se uporablja za osebe, ki napeljujejo k izvrševanju kaznivih dejanj ali dejavnosti, navedenih v tem odstavku, ali pri njih kako drugače sodelujejo.
3. Države članice lahko državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva odrečejo pravico do subsidiarne zaščite, če je ta pred sprejemom v državo članico storil eno ali več kaznivih dejanj izven področja uporabe odstavka 1, za katere bi bila, če bi bila storjena v zadevni državi članici, zagrožena zaporna kazen, in če je zapustil izvorno državo izključno zato, da bi se izognil sankcijam, ki so posledica teh kaznivih dejanj.

POGLAVJE VI

Status subsidiarne zaščite

Člen 18

Priznanje statusa subsidiarne zaščite

Države članice priznajo status subsidiarne zaščite državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, ki izpolnjuje pogoje za subsidiarno zaščito v skladu s poglavjema II in V.

Člen 19

Preklic, odprava ali zavrnitev podaljšanja statusa subsidiarne zaščite

1. Pri prošnjah za mednarodno zaščito, ki so vložene po začetku veljavnosti **Direktive 2004/83/ES**, države članice prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje statusa subsidiarne zaščite državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, ki mu ga je priznal vladni, upravni, sodni ali parasodni organ, če je ta oseba prenehala biti upravičena do subsidiarne zaščite skladno s členom 16.
2. Države članice lahko prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje statusa subsidiarne zaščite državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, ki ga je priznal vladni, upravni, sodni ali parasodni organ, če bi tej osebi po priznanju statusa subsidiarne zaščite morala prenehati pravica do subsidiarne zaščite skladno s členom 17(3).
3. Države članice prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje statusa subsidiarne zaščite državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, če:
- (a) bi moral biti ali je bil po priznanju statusa subsidiarne zaščite izključen iz statusa subsidiarne zaščite skladno s členom 17(1) in (2);
  - (b) je bilo njegovo napačno prikazovanje ali izpuščanje dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, odločilnega pomena za priznanje statusa subsidiarne zaščite.

4. Brez poseganja v dolžnost državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, da skladno s členom 4(1) razkrije vsa ustrezna dejstva in predloži vso ustrezno dokumentacijo, s katero razpolaga, država članica, ki je priznala status subsidiarne zaščite, za vsak primer posebej izkaže, da je zadevna oseba prenehala biti upravičena do subsidiarne zaščite ali ni bila do nje nikoli upravičena skladno z odstavki 1, 2 in 3 tega člena.

POGLAVJE VII

Vsebina mednarodne zaščite

Člen 20

Splošna pravila

1. To poglavje ne posega v pravice, določene z Ženevsko konvencijo.
2. To poglavje se uporablja tako za begunce kot za osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, razen če besedilo določa drugače.
3. Pri izvajanju tega poglavja države članice upoštevajo specifičen položaj ranljivih oseb, kakršni so mladoletniki, mladoletniki brez spremstva, invalidi, starejši ljudje, nosečnice, starši samohranilci z mladoletnimi otroki, žrtve trgovine z ljudmi, osebe z motnjami v duševnem zdravju in osebe, ki so bile izpostavljene mučenju, posilstvu ali drugim težjim oblikam psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja.
4. Odstavek 3 se uporablja le za osebe, pri katerih se po individualni presoji njihovega položaja ugotovijo posebne potrebe.
5. Pri izvajanju določb tega poglavja, ki se nanašajo na mladoletnike, države članice v prvi vrsti upoštevajo korist otroka.

Člen 21

Zaščita pred vračanjem

1. Države članice spoštujejo načelo nevračanja skladno s svojimi mednarodnimi obveznostmi.
2. Kadar jim tega ne prepovedujejo mednarodne obveznosti iz odstavka 1, lahko države članice begunca vrnejo ne glede na to, ali so mu tak status formalno priznale ali ne, če:
  - (a) obstajajo utemeljeni razlogi, da se ga obravnava kot nevarnega za varnost države članice, v kateri se nahaja; ali
  - (b) po pravnomočni obsodbi za izredno težko kaznivo dejanje predstavlja nevarnost za skupnost te države članice.
3. Države članice lahko prekličejo, odpravijo ali zavrnejo podaljšanje dovoljenja za prebivanje beguncu, za katerega se uporablja odstavek 2.

Člen 22

Informiranje

Države članice upravičencem do mednarodne zaščite po priznanju statusa ustrezne zaščite čimprej omogočijo dostop do informacij o pravicah in dolžnostih, povezanih z njihovim

statusom, v jeziku, **ki ga razumejo ali** za katerega se lahko smiselno domneva, da ga razumejo.

Člen 23

Ohranjanje enotnosti družine

1. Države članice zagotovijo, da se lahko ohrani enotnost družine.
2. Države članice zagotovijo, da so družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite, ki sami ne izpolnjujejo pogojev za to zaščito, upravičeni do ugodnosti iz členov 24 do 35, skladno z nacionalnimi postopki in v obsegu, združljivem z osebnim pravnim statusom družinskega člana.
3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, kadar je ali bi bil družinski član izključen iz mednarodne zaščite skladno s poglavjema III in V.
4. Ne glede na odstavka 1 in 2 lahko države članice zavrnejo, zmanjšajo ali ukinejo ugodnosti, navedene v teh odstavkih, iz razloga državne varnosti ali javnega reda.
5. Države članice lahko odločijo, da se ta člen uporablja tudi za druge bližnje sorodnike, ki so živeli skupaj kot člani družine v času odhoda iz izvorne države in ki so bili v tem času popolnoma ali pretežno odvisni od upravičenca do mednarodne zaščite.

Člen 24

Dovoljenja za prebivanje

1. Čimprej po priznanju **mednarodne zaščite** in brez poseganja v člen 21(3) države članice upravičencem do mednarodne zaščite čimprej izdajo dovoljenje za prebivanje, ki mora veljati vsaj tri leta in se lahko podaljša, razen če nujni razlogi nacionalne varnosti ali javnega reda zahtevajo drugače.

Brez poseganja v **člen 23(1)** lahko dovoljenje za prebivanje, izdano družinskim članom upravičencev do **statusa begunca**, velja manj kot tri leta in se lahko podaljša.

2. **Čimprej po priznanju mednarodne zaščite države članice upravičencem do statusa subsidiarne zaščite in njihovim družinskim članom izdajo dovoljenje za prebivanje, ki mora veljati vsaj eno leto in ki se lahko podaljša ter mora v tem primeru veljati vsaj dve leti, razen če nujni razlogi nacionalne varnosti ali javnega reda zahtevajo drugače.**

Člen 25

Potna listina

1. Države članice upravičencem do statusa begunca izdajo potne listine v obliki, določeni z vzorcem Ženevske konvencije, za namen potovanja izven njihovega ozemlja, razen če nujni razlogi nacionalne varnosti ali javnega reda zahtevajo drugače.
2. Države članice upravičencem do statusa subsidiarne zaščite, ki ne morejo dobiti

nacionalnega potnega lista, izdajo listine, ki jim omogočajo potovanje izven njihovega ozemlja , razen če nujni razlogi nacionalne varnosti ali javnega reda zahtevajo drugače.

Člen 26

Dostop do zaposlitve

1. Države članice upravičencem do mednarodne zaščite od trenutka priznanja zaščite dovolijo zaposlovanje ali samozaposlovanje skladno s pravili, ki se sicer uporabljajo za zadevni poklic oz. javno službo.
2. Države članice zagotovijo, da se dejavnosti, kakršne so priložnosti za izobraževanje za odrasle v zvezi z delom, poklicno usposabljanje , vključno z usposabljanjem za nadgrajevanje strokovnih znanj, pridobivanje praktičnih izkušenj na delovnem mestu in svetovalne storitve, ki jih zagotavljajo zavodi za zaposlovanje , upravičencem do mednarodne zaščite nudijo pod enakimi pogoji kot državljanom.
3. Države članice si prizadevajo upravičencem do mednarodne zaščite olajšati *poln* dostop do *dejavnosti* iz odstavka 2 .
4. Uporablja se v državah članicah veljavno pravo o osebnih prejemkih, o dostopu do sistemov socialne varnosti za zaposlene in samozaposlene in o drugih pogojih zaposlitve.

Člen 27

Dostop do izobraževanja

1. Države članice omogočijo polni dostop do izobraževalnega sistema vsem mladoletnikom s priznano mednarodno zaščito pod enakimi pogoji kot državljanom.
2. Države članice odraslim s priznano mednarodno zaščito dovolijo dostop do splošnega izobraževalnega sistema, nadaljnjega usposabljanja ali preusposabljanja pod enakimi pogoji kot državljanom tretjih držav, ki tam zakonito prebivajo.

Člen 28

Dostop do postopkov za priznavanje kvalifikacij

1. Države članice zagotovijo enako obravnavanje upravičencev do mednarodne zaščite in državljanov v okviru obstoječih postopkov priznavanja tujih diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.
2. Države članice si prizadevajo *upravičencem* do mednarodne zaščite, ki ne morejo predložiti dokumentarnih dokazil o svojih kvalifikacijah, *olajšati poln* dostop do ustreznih programov za ocenjevanje, potrjevanje in akreditacijo njihovega predhodnega znanja. Ti ukrepi so v skladu s členoma 2(2) in 3(3) Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij¹.

---

¹ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

Člen 29

Socialno varstvo

1. Države članice zagotovijo, da upravičenci do mednarodne zaščite v državi članici, ki jim je to zaščito podelila, prejemajo potrebno socialno pomoč, kot jo prejemajo državljani te države članice.

2. Z odstopanjem od splošnega pravila iz odstavka 1 lahko države članice omejijo socialno pomoč, ki jo prejmejo upravičenci do statusa subsidiarne zaščite, na osnovne ugodnosti, ki pa se dodeljujejo na enaki ravni in pod enakimi pogoji za upravičenost kot državljanom.

Člen 30

Varovanje zdravja

1. Države članice zagotovijo, da imajo upravičenci do mednarodne zaščite dostop do zdravstvenega varstva pod enakimi pogoji za upravičenost kot državljani države članice, ki jim je to zaščito podelila.

2. Države članice pod enakimi pogoji za upravičenost, kot veljajo za državljane države članice, ki jim je priznala **zaščito**, zagotovijo ustrezno zdravstveno varstvo, vključno z **zdravljenjem motenj duševnega zdravja**, kadar je potrebno, upravičencem do mednarodne zaščite, ki imajo posebne potrebe, na primer nosečnicam, invalidom, osebam, ki so žrtve mučenja, posilstva ali drugih težjih oblik psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja, ali mladoletnikom, ki so bili žrtve katere koli oblike zlorabe, zanemarjanja, izkoriščanja, mučenja, krutega, nehumanega in poniževalnega ravnanja ali ki jih je prizadel oborožen spopad.

Člen 31

Mladoletniki brez spremstva

1. Čimprej po priznanju mednarodne zaščite države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev zastopanja mladoletnikov brez spremstva s strani njihovega zakonitega zastopnika ali po potrebi s strani organizacije, zadolžene za varstvo in blaginjo mladoletnikov, ali s kakšnim drugim primernim zastopanjem, vključno s tistim, ki temelji na zakonodaji ali odločbi sodišča.

2. Države članice zagotovijo, da imenovani skrbnik ali zastopnik mladoletnika ustrezno skrbi za potrebe mladoletnika pri izvajanju te direktive. Ustrezni organi to redno ocenjujejo.

3. Države članice zagotovijo, da se mladoletniki brez spremstva dodelijo:

- (a) odraslim sorodnikom; ali
- (b) rejniški družini; ali

- (c) v centre, specializirane za namestitvev mladoletnikov; ali
- (d) v druge načine namestitve, primerne za mladoletnike.

V tem okviru se otrokova stališča upoštevajo skladno z njegovo starostjo in stopnjo zrelosti.

4. Kadar je le mogoče, se bratje in sestre ne ločujejo, pri čemer se upošteva korist zadevnega mladoletnika in zlasti njegova starost in stopnja zrelosti. Spremembe prebivališča mladoletnikov brez spremstva se omejijo na najmanjši možni obseg.

5. ***Če je mladoletniku brez spremstva dodeljena mednarodna zaščita in se iskanje članov družine še ni začelo***, države članice ***začnejo*** čimprej po priznanju mednarodne zaščite ***iskati*** člane družine mladoletnika brez spremstva, hkrati pa varujejo koristi mladoletnika. ***Če se je iskanje članov družine že začelo, države članice nadaljujejo s postopkom iskanja, kjer je to primerno.*** Kadar bi bilo lahko ogroženo življenje ali integriteta mladoletnika ali njegovih bližnjih sorodnikov, zlasti če so ti ostali v izvorni državi, je treba poskrbeti, da so zbiranje, obdelava in kroženje informacij o teh osebah izvedeni zaupno.

6. Osebe, ki delajo z mladoletniki brez spremstva, morajo imeti izobrazbo, ki ustreza potrebam mladoletnikov, in se še naprej usposablja na tem področju.

Člen 32

Dostop do nastanitve

1. Države članice zagotovijo, da imajo upravičenci do mednarodne zaščite dostop do nastanitve pod enakimi pogoji kot drugi državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo na njihovih ozemljih.

2. Države članice si prizadevajo izvajati politike, namenjene preprečevanju diskriminacije upravičencev do mednarodne zaščite in zagotavljanju enakih možnosti glede dostopa do nastanitve, ***hkrati pa dopuščajo nacionalno prakso razpršitve upravičencev do mednarodne zaščite.***

Člen 33

Prosto gibanje v državi članici

Države članice upravičencem do mednarodne zaščite dovolijo prosto gibanje na svojem ozemlju pod enakimi pogoji in z enakimi omejitvami, kot veljajo za druge državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na njihovih ozemljih.

Člen 34

Dostop do integracijskih ukrepov

■ Da bi olajšale integracijo upravičencev do mednarodne zaščite v družbo, države članice zagotavljajo dostop do integracijskih programov, ki so po njihovem mnenju ustrezni, in upoštevajo posebne potrebe upravičencev do ***statusa begunca ali upravičenca do subsidiarne zaščite*** ali ustvarjajo predpogoje za dostop do takšnih programov.

Člen 35

Vrnitev

Države članice lahko nudijo pomoč upravičencem do mednarodne zaščite, ki si želijo vrnitve.

POGLAVJE VIII

Upravno sodelovanje

Člen 36

Sodelovanje

Vsaka država članica imenuje nacionalno kontaktno točko in njen naslov sporoči Komisiji. Komisija te informacije posreduje drugim državam članicam.

Države članice v povezavi s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe za vzpostavitev neposrednega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi.

Člen 37

Osebj

Države članice zagotovijo ustrezno usposobljenost organov in drugih organizacij, ki izvajajo to direktivo, in njihovo zavezanost načelu zaupnosti, kot je opredeljeno v nacionalni zakonodaji, v zvezi z vsemi informacijami, ki jih prejmejo pridobijo v okviru svojega dela.

POGLAVJE IX

Končne določbe

Člen 38

Poročila

1. Komisija do [...] poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive in predlaga vse potrebne spremembe. ***Pri pripravi teh predlogov spremembe imajo prednost predlogi spremembe k členoma 2 in 7.*** Države članice do [...] ** pošljejo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila.
2. Po predložitvi poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o uporabi te direktive v državah članicah vsaj enkrat na vsakih pet let.

Člen 39

Prenos direktive

** *prosimo, vstavite datum v dnevnem redu: 36 mesecev od datuma objave v Uradnem listu Evropske unije.*

1. Države članice do 1. decembra 2006 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi **1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 in 35** najpozneje do....* Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, razlagajo kot sklici na to direktivo. Države članice določijo način takega sklicevanja in obliko navedene izjave.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila določb temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki spadajo v področje uporabe te direktive ■ .

Člen 40

Razveljavitev

Direktiva 2004/83/ES se **za države članice, ki jih zavezuje ta direktiva**, razveljavi z učinkom od [dan po datumu, določenem v prvem pododstavku odstavka 1 člena ... te direktive] ne glede na obveznosti držav članic glede roka za prenos direktive v nacionalno zakonodajo, določenega v delu B Priloge I.

Za države članice, ki jih zavezuje ta direktiva, se sklicevanja na razveljavljeno direktivo štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 41

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Členi **1, 2, 4, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 in 35** se uporabljajo od [dan po datumu, določenem v prvem pododstavku odstavka 1 člena **39**].

Člen 42

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V ...

Za Evropski parlament

predsednik

Za Svet

predsednik

---

* prosimo, vstavite datum v dnevnem redu: 24 mesecev od datuma objave v Uradnem listu Evropske

---

unije.

RR\873844SL.doc

31/43

PE448.996v02-00

SL

PRILOGA I

Del A

Razveljavljena direktiva
(iz člena 40)

Direktiva Sveta 2004/83/EGS

(UL L 304, 30.9.2004, str. 12)

Del B

Rok za prenos v nacionalno zakonodajo
(iz člena 39)

Direktiva	Roki za prenos
2004/83/EC	10. oktober 2006

PRILOGA II
Korelacijska tabela

Direktiva 2004/83/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
člen 2, uvodno besedilo	člen 2, uvodno besedilo
člen 2(a)	člen 2(a)
-	ČLEN 2(B)
Člen 2(b)–(g)	Člen 2(c)–(h)
-	Člen 2(j)
Člen 2(h)	Člen 2(j), prva in druga alineja
-	Člen 2(j), tretja, četrta in peta alineja
-	Člen 2(l)
Člen 2(j)	Člen 2(m)
Člen 2(j)	Člen 2(m)
Člen 2(l)	Člen 2(n)
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 4
Člen 5	Člen 5
Člen 6	Člen 6
Člen 7	Člen 7
Člen 8(1)(2)	Člen 8(1)(2)
Člen 8(3)	-
Člen 9	Člen 9

Člen 10	Člen 10
Člen 11(1)(2)	Člen 11(1)(2)
-	Člen 11(3)
Člen 12	Člen 12
Člen 13	Člen 13
Člen 14	Člen 14
Člen 15	Člen 15
Člen 16(1)(2)	Člen 16(1)(2)
-	Člen 16(3)
Člen 17	Člen 17
Člen 18	Člen 18
Člen 19	Člen 19
Člen 20(1)–(5)	Člen 20(1)–(5)
Člen 20(6)(7)	-
Člen 21	Člen 21
Člen 22	Člen 22
Člen 23(1)	Člen 23(1)
Člen 23(2), prvi pododstavek	Člen 23(2), prvi pododstavek
Člen 23(2), drugi pododstavek	-
Člen 23(2), tretji pododstavek	-
Člen 23(3)–(5)	Člen 23(3)–(5)
Člen 24(1)	Člen 24(1)

Člen 24(2)	-
Člen 25	Člen 25
Člen 26(1)–(3)	Člen 26(1)–(3)
Člen 26(4)	-
Člen 26(5)	Člen 26(4)
Člen 27(1)(2)	Člen 27(1)(2)
Člen 27(3)	Člen 28(1)
-	Člen 28(2)(3)
Člen 28(1)	Člen 29(1)
Člen 28(2)	-
Člen 29(1)	Člen 30(1)
Člen 29(2)	-
Člen 29(3)	Člen 30(2)
Člen 30	Člen 31
Člen 31	Člen 32
Člen 32	Člen 33
Člen 33	Člen 34
Člen 34	Člen 35
Člen 35	Člen 36
Člen 36	Člen 37
Člen 37	Člen 38
Člen 38	Člen 39
-	Člen 40
Člen 39	Člen 41

Člen 40

–

–

Člen 42

Priloga I

Priloga II

Or. en

OBRAZLOŽITEV

Predlog Komisije o prenovitvi izvirne Direktive 2004/83/ES sodi v okvir približevanja skupni evropski azilni politiki do leta 2012. Pri izvornem predlogu se je Komisija z Evropskim parlamentom zgolj posvetovala: po začetku po veljavnosti Lizbonske pogodbe pa Parlament zdaj soodloča. Predlog, predložen na plenarnem zasedanju, je rezultat šestih neformalnih dialogov in upamo lahko, da bo soglasje v zvezi z njim doseženo v prvi obravnavi.

Veljavna direktiva ima dve osrednji prvini: **razloge, zaradi katerih je oseba upravičena** do statusa begunca ali subsidiarne zaščite in **vsebinsko** te zaščite, tj. pravic do prebivanja in zaposlovanja ter socialnih pravic v državi članici, ki je odgovorna za zaščito.

Komisija je preložila **predlog prenovitve** (Direktiva KOM (2009) 551 končno 2), ki je rezultat zahtevane revizije prejšnje direktive ter razvijajočo se sodne prakse. Očitno je tudi, da so občutne razlike med praksami držav članic pri izvajanju veljavne direktive. To povzroča velike razlike v obsegu priznavanja na splošno ter tveganje nadaljnega sekundarnega gibanja prosilcev. Medtem ko se lahko nekatera neskladja odpravi z boljšim sodelovanjem, pri katerem naj bi novoustanovljeni Evropski azilni podporni urad igral pomembno vlogo, pa je treba razjasniti zakonodajni okvir – samo direktivo –, da se zagotovi trdnejši in jasnejši okvir za postopek izvajanja.

Pomembna predlagana sprememba je, da bi približali obe kategoriji zaščite in se torej na splošno sklicevali na „upravičence do mednarodne zaščite“. S tem bi organe, ki zaščito izvajajo, opomnili, da se kategoriji zaščite dopolnjujeta: sekundarna zaščita ni nič manj pomembna za osebe, ki ob vrnitvi v državo izvora tvegajo resno škodo. Namen predloga Komisije je tudi bolj približati pravice, ki jih prinaša zaščita, med katerimi je verjetno najbolj pomembna pravica dostopa na trg dela. Večina držav članic že zdaj komajda razlikuje med obema skupinama. Različno obravnavanje pa bo še vedno mogoče na treh področjih, in sicer pri socialni varnosti (kar odraža sedanje stanje – socialna varnost je zajeta v povezani uvodni izjavi), integracijskih ukrepih in dovoljenjih za prebivanje – čeprav je bil pri slednjih dosežen napredek, saj je treba osebi, ki je upravičena do subsidiarne zaščite, po enem letu zaščito podaljšati za vsaj dve leti (trenutno razlikuje le malo držav članic). Parlament je bil mnenja, da je to pomembno zaradi integracije in ker daje posamezniku občutek večje stabilnosti.

Napredek je bil dosežen tudi pri vprašanjih, povezanih s spolom in spolno identiteto. Oboje je sedaj izrecno omenjeno v členih, ki se nanašajo na družbene skupine, ki tvegajo preganjanje. V uvodnih izjavah je dodano sklicevanje na zakon ali običaje, ki imajo lahko škodljive posledice, na primer pohabljanje spolovil.

Glede koristi otroka je bilo težko i najti opredelitev za člene, zato smo se dogovorili za le nekaj načel, navedenih v uvodni izjavi 17. Predlog spremembe k členu 8(2), ki izrecno obravnava varstvo mladoletnikov brez spremstva, je sedaj vključen v s tem povezano uvodno izjavo. V skupnem evropskem azilnem sistemu bi si morali prizadevati za neprekinjenost varstva takih otrok, odtod predlagana sprememba k členu 31(5), ki naj bi zagotovila potrebno neprekinjenost pri iskanju družinskih članov.

Stališče Evropskega parlamenta glede razširitve opredelitve družine je bilo za Svet nesprejemljivo, čeprav je bil z dodatkom enega od staršev ali drugega sorodnika v zvezi z upravičencem, če je družina že obstajala, dosežen majhen napredek. Ali ne vključitev poročenih mladoletnikov pušča vrzel v zaščiti, se bo še videlo, zato smo člen 2 vključili v revizijsko klavzulo. Kljub nedvoumnemu besedilu tega člena in njegove povezave s potrebo po zaščiti, želijo nekatere države članice ohraniti zelo ozko opredelitev družine, saj se bojijo prihodnjih zahtev glede združitve družine, čeprav so v direktivi jasno navedena pravila, ki se nanašajo na begunce. Poročeni mladoletniki so sedaj omenjeni v uvodni izjavi 36a, kjer je govora o ugodnostih.

Člen 7 se nanaša na subjekte zaščite. Prevladujoče mnenje v Evropskem parlamentu je, da so subjekti zaščite načeloma lahko zgolj države: mednarodna telesa nimajo značilnosti države in ne more biti stranke v mednarodnih konvencijah. Namen omejene spremembe izvirnega člena je okrepiti pogoje za nedržavne subjekte, da bodo lahko obravnavani kot subjekti, sposobni zagotoviti učinkovito in trajno (durable) zaščito (sedaj je ta „ne začasna“ (non-temporary)). Člen 7 je zaradi stalnega vključevanja nedržavnih organov naveden v revizijski klavzuli.

Člen 8 se nanaša na notranjo zaščito v izvorni državi. Tu se je Svet odločil, da ostane blizu besedila Komisije, čeprav so deli predlogov spremembe Parlamenta povzeti v uvodnih izjavah – zlasti tisti, ki se nanašajo na odločno stališče proti notranji zaščiti, kadar je država subjekt preganjanja.

Korelacijske tabele ostajajo trd oreh, poročevalec pa Parlamentu vseeno priporoča vsebino predlaganega sporazuma kot korak naprej od obstoječe direktive, saj nudi večjo varnost za upravičence do mednarodne zaščite in večjo jasnost za države članice, upamo pa tudi, da bo privedla do zmanjšanja trenutnih neenakosti pri doseganju poštenega in učinkovitega sistema.

PRILOGA: PISMO ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE

ODBOR ZA PRAVNE ZADEVE

PREDSEDNIK

Ref.: D(2010)5206

G. Fernando LOPEZ AGUILAR
Predsednik Odbora za državljanske svoboščine,
pravosodje in notranje zadeve
ASP 11G306
Bruselj

Zadeva: ***Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičencev do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite (prenovitev)***
KOM(2009) 551 končno z dne 21.10.2009 – 2009/0164 (COD)

Spoštovani predsednik,

Odbor za pravne zadeve, ki mu imam čast predsedovati, je preučil navedeni predlog v skladu s členom 87 o prenovitvi, ki je bil vključen v poslovnik Evropskega parlamenta.

Tretji odstavek tega člena se glasi:

„Če odbor, pristojen za pravne zadeve, meni, da predlog ne vsebuje vsebinskih sprememb, razen tistih, ki so bile opredeljene kot take, o tem obvesti pristojni odbor

V tem primeru so, poleg pogojev iz členov 156 in 157, v pristojnem odboru dopustni predlogi sprememb le, če zadevajo tiste dele predloga, ki vsebujejo spremembe.

Vendar, če namerava pristojni odbor predložiti tudi predloge sprememb za kodificirane dele predloga v skladu s točko 8 Medinstitucionalnega sporazuma, o tem nemudoma obvesti Svet in Komisijo, slednja pa še pred glasovanjem v skladu s členom 54 odbor obvesti o svojem stališču glede predlogov sprememb in o tem, ali namerava umakniti predlog za prenovitev.”

Odbor za pravne zadeve v skladu z mnenjem pravne službe, katere predstavniki so sodelovali na sejah posvetovalne delovne skupne, ki je preučila predlagano prenovljeno različico, in v skladu s priporočili pripravljavca mnenja meni, da zadevni predlog ne vsebuje vsebinskih sprememb, razen tistih, ki so bile opredeljene kot take v predlogu ali v mnenju posvetovalne delovne skupine, in da je predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih aktov z omenjenimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb.

Nadalje Odbor za pravne zadeve v skladu s členom 87 meni, da so tehnične prilagoditve, ki jih je v svojem mnenju predlagala omenjena delovna skupina, potrebne za zagotavljanje skladnosti predloga s pravili prenovitve.

Potem ko je Odbor za pravne zadeve na seji 27. januarja 2010 proučil zadevo in o njej glasoval z 22 glasovi za in brez vzdržanih glasov, vašemu odboru kot pristojnemu odboru priporoča, naj predlog prouči ob upoštevanju njegovih predlogov in v skladu s členom 87.

Lep pozdrav

Klaus-Heiner LEHNE

Priloga: Mnenje posvetovalne delovne skupine

**PRILOGA: MNENJE POSVETOVALNE SKUPINE PRAVNIH SLUŽB
EVROPSKEGA PARLAMENTA, SVETA IN KOMISIJE**

POSVETOVALNA SKUPINA
PRAVNIH SLUŽB

V Bruslju, 23. 11. 2009

MNENJE

**ZA EVROPSKI PARLAMENT
SVET
KOMISIJO**

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičencev do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite (prenovitev)

KOM(2009)0551 z dne 21.10. 2009 – 2009/0164(COD)

V skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov, zlasti z odstavkom 9, se je posvetovalna delovna skupina, ki jo sestavljajo pravne službe Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sestala 29. oktobra 2009, da bi med drugim proučila omenjeni predlog, ki ga je predložila Komisija.

Posvetovalna delovna skupina je na tem sestanku¹ po proučitvi predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o prenovitvi direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičencev do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite soglasno ugotovila, kot sledi:

1) v členu 9(3) bi bilo treba uvodno besedilo „*Skladno s členom 2(c)*“ prilagoditi tako, da bi se glasilo „*Skladno s členom 2(d)*“.

2) v členu 19(1) bi bilo treba besede „*po začetku veljavnosti te direktive*“ prilagoditi tako, da bi se glasile „*po začetku veljavnosti Direktive 2004/83/ES*“.

3) v členu 23(2) bi bilo treba sklicevanje „*iz členov 24 do 34*“ spremeniti tako, da bi se glasilo kot sklicevanje „*iz členov 24 do 27 in 29 do 35*“.

4) v členu 39(1), prvi pododstavek, bi moral biti zadnji stavek „*Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.*“ označen s sivo osenčeno pisavo, ki se ponavadi uporablja za označevanje vsebinskih

¹ Posvetovalna delovna skupina je imela na voljo angleško, francosko in nemško jezikovno različico predloga, svoje delo pa je opravila na osnovi angleške različice, saj je bila to osnovna jezikovna različica obravnavanega besedila.

sprememb v besedilu predlogov za prenovitev.

5) v členu 39(2) bi morale biti zadnje besede „*ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo*“ označene s sivo osenčeno pisavo.

6) v členu 42 bi bilo treba ponovno uvesti zadnje besede člena 40 direktive Sveta 2004/83/ES („*v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti*“).

7) v Delu B Priloge I bi bilo treba datum 10. oktober 2006 nadomestiti z datumom 9. oktober 2006.

Posvetovalna delovna skupina je po proučitvi predloga soglasno sklenila, da predlog ne vsebuje vsebinskih sprememb, razen tistih, ki so kot takšne opredeljene v samem predlogu ali v tem mnenju. V zvezi s kodifikacijo nespremenjenih določb iz predhodnega akta s temi vsebinskimi spremembami je sklenila tudi, da predlog vsebuje le kodifikacijo obstoječega besedila brez vsebinskih sprememb.

C. PENNERA
pravni svetovalec
direktor

J.-C. PIRIS
pravni svetovalec

L. ROMERO REQUENA
generalni

POSTOPEK

Naslov	Minimalni standardi glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenova)	
Referenčni dokumenti	KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD)	
Datum predložitve EP	21.10.2009	
Pristojni odbor Datum razglasitve na zasedanju	LIBE 12.11.2009	
Odbori, zaproseni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	JURI 12.11.2009	
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Jean Lambert 11.1.2010	
Obravnava v odboru	24.5.2011	12.7.2011
Datum sprejetja	12.7.2011	
Izid končnega glasovanja	+: 46 -: 3 0: 1	
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Héléne Flautre, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baronica Sarah Ludford (Baroness Sarah Ludford), Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Jan Mulder, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou), Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Renate Weber, Tatjana Ždanoka	
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Marija Nedelčeva (Mariya Nedelcheva), Hubert Pirker, Michèle Striffler, Kiriakos Triantafyllidis (Kyriacos Triantaphyllides), Cecilia Wikström	
Datum predložitve	14.7.2011	